

Като хващашъ тѣзи противорѣчиви фрази, азъ едвамъ-едвамъ са измѣжнувамъ отъ блестящата тълпа, която окръжаваше гробътъ...

— Струва са, че въ всяко семейство бащата, братътъ, или приятелътъ е умрѣлъ... Всички ний сме осиротѣ ли....

— Бѣдната Россия!... Народната вълна ма обхваща и ма изнася на площада... Отъ тука азъ едвамъ-едвамъ са измѣжнувамъ на улицата.

*
* *

Народното погрѣбение, станж чисто народно, когато тренътъ ни са потегли...

У мене до сега не е изминѣло това дълбоко впечатлѣние.... Всинца ний които са намирахме на този скърбенъ тренъ, бѣхме задавени отъ величието на сръщата, направена на свойтъ любимецъ отъ народътъ.... Ако азъ да са не бояхъ да навлекъ на себе си натякване въ прѣувеличаванне, азъ бихъ казалъ, че нашитѣ вагони вървахъ до Рязани по коридоръ, образуванъ отъ тълпитѣ народъ, който са бѣше натруналъ отъ двѣтъ страни на желѣзницата.... Това бѣше нѣщо си до сега още не чувано. Селянитѣ зарязвахъ полскитѣ си работи, фабричницитѣ оставяхъ фабрицитѣ си и венчки тѣзи са натрунахъ къмъ станицитѣ и пакъ тѣй по край пѣтьтъ... Задъ Москва на нѣколко верета стояше гѣста масса народъ... Задъ градътъ тутакси и мостъ. Тукъ по двѣтъ му страни не са виждаше околността задъ хората. Подъ мостътъ гдѣто може да са стоя, тѣй също са натрунали тѣ. До самитѣ желѣза на пѣтьтъ, много души стояхъ на колѣнѣе... Всичко това подъ горѣщитѣ лучи на слънцето са бѣше уморило отъ дългото чаканне. Грандиозността на общата картина тѣй влияеше, че ний по неволя прѣкочихме множество характерни подробности.... Вече отъ първиятъ веретъ, на тренътъ са случи по минутно да са спира... Всяко село са явяваше съ свойтъ духовници, съ иконитѣ си. Селянитѣ служахъ по пѣтьтъ стотини панихиди.... По голѣмата частъ села излѣзли на сръща съ хоругвитѣ; съвършенно исключително и не бивало явление... И тукъ нѣмаше спокойни, нѣмаше равнодушни... На венчкитѣ лица живо са отпечатихъ вълненията на тѣзи дни!...